

A Tudat Gondolatai

Irta: Fejes Katalin

5. rész

készült: 2008

A Tűzkörhöz; azoknak, akik már elmentek, azoknak, akik jelen vannak, és azoknak, akik még csak ezután jönnek.

Fényből vagyok; csillagból születtem.

Minden fényből van és a dolgok között lévő űr nem üres. Egyek vagyunk ti meg én. A fény képmásai vagyunk. Mindaz, amit magunk körül látunk és hallunk, káprázat csupán.

Bármilyen furcsának is tűnjék első hallásra, az agy elsődleges tevékenysége az álom. Az emberek folyamatosan álmodnak, mert alkotott egy végeérhetetlen, nagy-nagy álmot, amit valóságnak hívunk. Ezt nevezzük bolygó álomnak. A bolygó álom milliárdnyi személyes álom összessége. Magában foglalja az egyéneket, családokat, kisebb közösségeket, a nagyvárosokat és az egyes népeket, országok álmait. Az ember nem álmodó lény. Képes átvenni és tovább vinni mások álmait. Az előttünk élt nemzedékek megtanították az utánuk jövőket, hogy álmodják tovább a társadalom álmát. A bolygó álma rengeteg szabályból áll. Figyelünk és tanulunk.

Csak rajtunk áll, hogy milyen álmot álmodunk magunknak. Az ember voltaképpen egész életében a szépséget és az igazságot keresi. Mégis, miközben folytonosan az igazság után vágyakozunk, egyes egyedül az elménkben felhalmozott hazugságokban hiszünk. Azért kutatunk ilyen szenvedélyesen az igazság után, mert lelkünk mélyé érezzük, hogy egész életünk hazugságokra épül. Az agyunkat tompa köd uralja. Az ember agyában pergő álomban sok száz ember beszél egyszerre, és egyik sem érti a másikat. Életben maradni sokkal nagyobb kockázatot jelent, mert így fennáll a veszélye, hogy egyszer csak kimutatjuk, kik vagyunk valójában. Az ember attól fél a legjobban, hogy önmaga legyen. Mivel nem vagyunk tökéletesek, mi magunk is elutasítjuk önmagunkat. A folyamat egy pontos túl már nem arról szól, hogy megfeleljünk-e másoknak. Mi magunk vagyunk elégedetlenek önmagunkkal, mert képtelenek vagyunk megfelelni a lelkünkben élő eszményképnek. Nem tudjuk elnézni magunknak, hogy tökéletlenek vagyunk. Mivel tisztában vagyunk azzal, hogy nem felelünk meg az általunk alkotott eszményképnek, rosszul érezzük magunkat a bőrünkben. Mi magunk okozzuk a legtöbb kint önmagunknak életünkben. Mindenkinek megvan a tűréshatára. Ha valaki többet bánt, amennyi fájdalmat képesek vagyunk elviselni, elhagyjuk az illetőt. De ha a másik mindig a határokon belül marad, akkor akár egész életünkben hagyjuk, hogy gyötörjön bennünket.

Az az ember, aki hajlamos arra, hogy kínozza önmagát, másoktól is eltűri. Az ember életében számtalan alkut köt önmagával, másokkal, élete álmával, szüleivel, kedvesével és a gyerekeivel, de mindig önmagát hagyja utoljára.

Ha megértettük, hogy törvényeink uralják életünket, és nem akarunk e törvények szerint élni, akkor meg kell azokat változtatni. Mikor készen állunk erre, akkor négy nagyon fontos egyezség segít, hogy megszabaduljunk a félelem szülte régi törvényektől, amelyek elszívják az energiánkat. Valahányszor megszegsz egy törvényt, minden energia, amivel megalkottad, visszahat rád. A szavakon, vagyis az Igén keresztül fejezzük ki teremtő hatalmunkat. A szó nem hang vagy írott jel csupán. A szó erő. Hatalom. Általa öltenek testet gondolataink.

Szavak útján érintkezünk másokkal. A szó legtöbb esemény kezdete. A szavak formálják életünket. Az ember beszél. Az ember számára megadatott a szavak mágijája. De miként a kardnak, ennek is két éle van. Szavakkal a legcsodálatosabb álmot is megalkothatjuk, de ugyanúgy akár mindent lerombolhatunk magunk körül. Ha rosszul használjuk a kardot, földi pokol lesz osztályrészünk. De alkalmazzuk a szavakat szépség, a szeretet (kifejezésére), és ha (ezt) megfelelően (tesszük), akkor földi paradicsomot teremthetünk. Attól függően, hogyan használjuk őket, a szavak felszabadíthatnak, vagy rabságba dönthetnek. Minden mágikus képességünk a szavainkon múlik. Minden szavunk csupa mágia, és ha nem megfelelően használjuk, fekete mágivá lesz. A szavak ereje képes milliók életét kioltani. Az emberi szellem épp olyan, mint a termékeny föld, amelyben folyamatosan fejlődnek a magok. E szellemi magvakat sok-sok vélemény, eszme és fogalom alkotja. Az ember elültet egy magot, egy gondolatot, és az fejlődésnek indul. A termékenység egyetlen gátja a félelem. Minden emberi szellem termékeny talaj, de csak olyan magokat nevel, amelyek

befogadására már előkészítették. Nézzük meg, milyen magokra vagyunk fogékonyak, és készítsük elő magunkat a szeretet magvainak befogadására. Ha a szavak pusztító erejére gondolunk, belátjuk, nem mindegy, mi hagyja el ajkunkat. Ha egyszer a félelem vagy kétkedés befészkei magát a szellemünkbe, az tragikus események végtelen láncolatát képes elindítani. Egyetlen szó is lehet varázslat. Minden ember varázsló. Bárkit megátkozhatunk szavaink erejével, de le is vehetjük róla a rontást. A véleményünk kinyilvánításával folyamatosan rontást küldünk másokra. Például találkozunk az egyik barátunkkal, és kimondjuk az első dolgot, ami éppen az eszünkbe jut: „Hű, de rossz színben vagy! Nem vagy te rákos?” Ha hallgat ránk, és egyetért velünk, alig egy év alatt rákos lesz. Ilyen hatalmas a szavak ereje. A szellemünk sok száz különböző irányba hathat, de mi sokszor egész életünkben ragaszkodunk egyes tévképzetekhez. A szavak ereje nem csak pusztítani, hanem gyógyítani is tud.

Most pedig lássuk, mit jelent a szavak tökéletes használata. Tökéletes az, ami makulátlan, ez pedig hibátlant vagy büntetlent jelent. A vallásos emberek folyton bűnről és bűnösökről beszélnek, de értsük meg, mit is jelent valójában a bűn. Bűn az, amit az ember önmaga ellen követ el. Bűn nélkül élni annyit tesz, mint megélni az élet teljességét. Kapcsolataink hazugságok hálójára épülnek, és az önmagunkkal való viszonyunk is ilyen. Nem bánunk megfelelően a szavainkkal. Bosszút forralunk. Zűrzavart teremtünk a szavainkkal. Különböző népcsoportok, emberek, családok, népek közötti gyűlöletkeltésre használjuk. A szavak révén éreztetjük lenézésünket és megvetésünket, és tartjuk egymást a félelem és a kétségbeesés állapotában. Ha elfogadjuk mások véleményét, akkor azok ítéletté lesznek, és szavaik ereje átforgalmazhatja életünket. Egy egyszerű véleményből így lesz a fekete mágia eszköze. Ha jól akarjuk használni a szavakat, az igazság a legfontosabb. A pletyka a legrosszabb fajta mágia, színtiszta méreg. Fokozatosan tanulunk meg pletykálkodni. Gyerekkorunkban azt halljuk, hogy a felnőttek folyton pletykálnak körülöttünk, nyíltan elmondják másokról alkotott véleményüket. Még azokról is ítéletet mondanak, akiket nem is ismernek. Szavaikkal érzelmi mérget fröcskölnek szét világban, és mi megtanuljuk tőlük, hogy ez a kapcsolattartás rendes módja. Az emberi társadalomban a kommunikáció legfőbb formája a pletyka. Ennek segítségével érezzük összetartozásunkat, mert már attól jobban érezzük magunkat, ha más is ugyanolyan pocskéul érzi magát, mint mi. Ahogy a régi mondás tartja: „A rossz a társaságot szereti.” Azok, akik a pokolban szenvednek, nem szeretnek egyedül lenni. A félelem és a szenvedés a bolygó álmának fontos eleme. Így működik, így teper minket maga alá.

Ha ez emberi agyat számítógéphez hasonlítjuk, akkor a pletyka a vírus megfelelője. Az emberi pletyka pontosan ugyanígy működik.

Ha tökéletesen használjuk a szavakat, jól érezzük magunkat, boldogok és békések vagyunk. Életünk poklát az első egyezés betartásával is gyökeresen megváltoztathatjuk. Használjuk tökéletesen a szavakat! Rajtad áll, megtartod-e az első egyezséget: tökéletesen bánok a szavakkal. Csak ennyit kell betartanod, ha szabad akarsz lenni. Használd a fehér mágiát, és kezd mindjárt magadon. Meséld el magadnak, milyen szép, milyen nagyszerű vagy. Meséld el, mennyire szereted magad. Használd a szavakat a számtalan apró hiedelem megtörésére, amelyek oly sok szenvedést okoztak. Szabad leszel, gazdag és sikeres; összes félelmed elszáll, és örömmel, szeretettel tölti meg életedet. Az első egyezés segítségével beléphetsz a mennyei királyságba. Használd tökéletesen a szavaidat!

A második egyezés, hogy semmit ne végy személyeskedésnek. Bármilyen történik körülötted, ne vedd a szívedre. Ha tényleg olyannak látod majd az embereket, amilyenek valójában, és semmit sem veszel a szívedre, akkor soha nem bánthatnak meg se szóval, se cselekedettel. Még ha mások hazudnak is, nem számít. Azért teszük, mert félnek. Attól tartanak, felfedezed, hogy nem tökéletesek. Ha nem veszed be az érzelmi mérget, a küldőjének lesz ártalmára, nem neked. Nem vagy felelős mások cselekedeteiért, csak magadért felelsz.

A harmadik egyezés, ne feltételezz semmit. Hajlamosak vagyunk mindenfélét feltételezni. Csak azt látjuk meg, amit látni szeretnénk, azt halljuk, amit hallani szeretnénk. Nem fogadjuk el a dolgokat olyannak, amilyenek. Feltételezzük, hogy mindenki ugyanúgy látja az életet, mint mi. Ezért nem merjük mások előtt felvállalni önmagunkat. Még mielőtt más elutasíthatna minket, mi már elutasítottuk magunkat. Az emberi elme így működik.

Annak kell lennünk, akik vagyunk, nem szabad hamis képet mutatni. Ez az egyén szabadságához vezető út.

A negyedik egyezség, mindig tedd meg, ami tőled telik. Az utolsó egyezség arra szolgál, hogy elmélyítse a másik három hatását. A negyedik egyezség abban segít, hogyan valósítsuk meg az előző hármat: mindig tegyük a lehető legtöbbet. Minden körülmények között tegyünk meg mindent, ami tőlünk telik, se többet, se kevesebbet. Ne feledjük azonban, hogy legjobb formánk nem lehet minden pillanatban ugyanolyan. Tegyé meg mindent, és megtanulod, nem az számít, mennyit meditálsz, hanem hogy élj, szeress és boldog légy. Azáltal, hogy a legjobbat hozod ki magadból, életed sokkal intenzívebbé válik. De mégis a tettek tesznek majd igazán boldoggá. Ha mindig a legtöbbet hozod ki magadból, akkor cselekszel. Azért cselekszel, mert szeretted csinálni, nem pedig a jutalom reményében. Sok módja van, hogy bántsuk magunkat, ha nem szeretjük azt, akik valójában vagyunk. Ha mindent önmaga örömeért végzel, nem pedig ellenszolgáltatásért, rá fogsz jönni, hogy akármit teszel, örömet találsz benne. A tevékenység teljesíti ki az életet. A passzivitás az élet megtagadása. A cselekvés önmagunk kifejezése. Cselekvés nélkül egyetlen elmélet sem valósulhat meg, nem lesz jutalma, eredménye.

Éljünk és élvezzük az életünket. Ne tiltakozzunk, ha az élet átviharzik rajtunk, mert ilyenkor Isten viharzik át. Létünk bizonyítja Isten létét. Létünk bizonyítja az élet és az energia létezését. Semmit sem kell tudnunk vagy bizonyítanunk. Csupán léteznünk kell, vállaljuk a kockázatot és élvezzük az életet: csak ez számít. Mondjunk nemet, ha úgy érezzük, ezt kell tennünk, és mondjunk igent, ha ezt akarjuk. Jogunk van rá, hogy önmagunk legyünk. Csak akkor lehetünk önmagunk, ha kihozzuk magunkból a legjobbat. Ha kevesebbel is beérjük, akkor megtagadjuk magunktól annak jogát, hogy önmagunk legyünk. Ezt a magot gondosan ültessük el és ápoljuk. Nincs szükség tudásra, vagy filozófiai elméletekre. Nincs szükség arra, hogy mások elfogadjanak. Ha újra meg újra megteszünk mindent, ami csak tőlünk telik, akkor előbb-utóbb sikerrel járunk. Gyakorlat teszi a mestert. Száz százalékig mi irányítjuk a sorsunkat.

Kezedben a négy egyezség, csupán magadévá kell tenned, és tiszteletben kell tartanod jelentését és hatalmát. Ha megszeged valamelyik egyezséget, másnap kezd újra, aztán a következő napon ismét. Meg tudod tenni. Ne félj a jövőtől; a mára figyelj, maradj a jelenben. Egyszerre csak egy napot élj meg. Mindig kövess el minden tőled telhetőt, és csakhamar nem is esik nehezedre. Ma új álom veszi kezdetét.

Bármikor megváltoztathatod az életedet, ha nem élvezed az álmot. Az álmok mesterei műalkotássá tették az életet; azáltal uralták álmaikat, hogy szabadon választhattak. Mindennek van következménye, hogy mi mit eredményez.